

Лабораторна робота №4

Стиск інформації методом «Move to Front» та подання натуральних чисел методом Левенштейна

Мета: Набути практичні навички застосування методів кодування Move to Front («стопки книг») та кодування додатних цілих чисел методом Левенштейна.

Обладнання та програмне забезпечення: персональний комп'ютер; будь-яка мова програмування; офісне програмне забезпечення для формування звітів та побудови діаграм.

Література

1. Соколов А. Теорія інформації та кодування. Лабораторний практикум [Електронний ресурс]: режим доступу: https://books.google.com.ua/books?id=XQRPDwAAQBAJ&printsec=copyright&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false
2. [Move-to-front transform - Wikipedia](#)
3. [Levenshtein coding - Wikipedia](#)
4. Євсєєв С.П. Кібербезпека: Основи кодування та криптографії / Євсєєв С.П., Мілов О.В., Остапов С.Е. Северінов О.В. - Харків, - Львів: Вид. ПП "Новий світ-2000", 2023. - 658 с.
5. Теорія інформації і кодування: курс лекцій [Електронний ресурс] : навч. посіб. для здобувачів ступеня бакалавра за спеціальністю 124 «Системний аналіз» /; уклад.: А.Є.Коваленко. Київ : КПП ім. Ігоря Сікорського, 2020. - 248 с.
6. Івашко А.В., Крилова В.А. Теорія інформації та кодування в прикладах і задачах: навч.-метод. посіб. Харків : НТУ «ХПІ», 2022. - 317 с.
7. Жураковський Ю.П., Полторах В.П. Теорія інформації та кодування: Підручник. – К.: Вища шк., 2001. – 255 с.

Теоретична частина

Метод кодування Move to Front («стопки книг») було запропоновано у 1980 році. Він ґрунтується на частотних характеристиках мови, тобто літери, що входять у фразу, яка кодується.

Починають кодування зі стартового стану.

Стартовий стан: літери абетки кодуються десятковим числом, яке вказує положення літери в оригінальній абетці, починаючи з нуля. Наприклад, в українській абетці: а — 0; б — 1; в — 2 і так далі.

Припустимо, необхідно закодувати вираз «стопка книг». Стартовий стан буде таким:

а	б	в	г	д	е	є	ж	з	и	і	ї	й	к	л	м	н	о	п	р	с	т	у	ф	х	ц	ч	ш	щ	ь	ю	я
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Кодуємо першу літеру виразу, «с». Її код у таблиці — 20. Переставляємо закодовану літеру на перше місце. Отримаємо таку таблицю:

с	а	б	в	г	д	е	є	ж	з	и	і	ї	й	к	л	м	н	о	п	р	т	у	ф	х	ц	ч	ш	щ	ь	ю	я
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Кодуємо другу літеру, «т» - 21. Отримаємо таку табличку:

т	с	а	б	в	г	д	е	є	ж	з	и	і	ї	й	к	л	м	н	о	п	р	у	ф	х	ц	ч	ш	щ	ь	ю	я
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Третя літера, «о» буде мати код 19. Переставляємо її на першу позицію.

Отримаємо таку табличку:

о	т	с	а	б	в	г	д	е	є	ж	з	и	і	ї	й	к	л	м	н	п	р	у	ф	х	ц	ч	ш	щ	ь	ю	я
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Літера «п» - 20. Результуюча табличка:

п	о	т	с	а	б	в	г	д	е	є	ж	з	и	і	ї	й	к	л	м	н	р	у	ф	х	ц	ч	ш	щ	ь	ю	я
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Літера «к» - 17. Таблиця:

к	п	о	т	с	а	б	в	г	д	е	є	ж	з	и	і	ї	й	л	м	н	р	у	ф	х	ц	ч	ш	щ	ь	ю	я
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Літера «а» - 5. Таблиця:

а	к	п	о	т	с	б	в	г	д	е	є	ж	з	и	і	ї	й	л	м	н	р	у	ф	х	ц	ч	ш	щ	ь	ю	я
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Таким чином, код першого слова «стопка» буде виглядати так: 20, 21,19,20,17,5.

Аналогічно кодується й друге слово виразу.

Результат: 20, 21,19,20,17,5,1,20,15,10.

Перевагою цього методу кодування буде те, що літери, які частіше зустрічаються у тексті (при достатньому обсязі тексту), будуть мати менший код, ніж при звичайному кодуванні, як у стартовій таблиці. У нашому прикладі цього не видно, але звісно, у такому короткому фрагменті не можна чекати якихось статистичних особливостей.

Розкодування виконується так само. Береться стартова табличка і знаходиться літера під номером 20, яку потім переставляють на перше місце. Далі — літера під номером 21 і так далі.

Кодування додатних цілих чисел методом Левенштейна

Отриманий код методом “стопка книг” можна додатково закодувати методом Левенштейна.

Співвідношення між вхідним та закодованим словом кода Левенштейна визначається таким чином:

Крок 1. Ініціалізується лічильник кроків $C=1$, K — код числа (спочатку порожній).

Крок 2. Записують двійковий код числа, що кодується, без старшої “1”, наприклад, число 1100 записується як 100, а число 100 — як 00.

Крок 3. Дописують отриманий фрагмент кода на початку K .

Крок 4. Нехай M — кількість бітів, записаних на кроці 2 у двійковому форматі.

Крок 5. Якщо M не порожньо, то $C=C+1$, а кроки 2-4 повторюються для отриманого M . Інакше переходять на крок 6.

Крок 6. Записують C одиниць і 0 на початку коду K (наприклад, якщо лічильник $C=2$, $K=0\ 011$, то результат: $K=110\ 0\ 011$) — код Левенштейна.

Співвідношення між закодованим та вхідним словом коду Левенштейна визначається таким способом:

Крок 1. Порахувати кількість C одиничних бітів до першого нульового біта.

Крок 2. Якщо $C=0$, то закодоване значення — 0. Якщо ні, перейти на крок 3.

Крок 3. Відкинути з K перші C одиниць і наступний за ними 0. Записати нове значення K .

Крок 4. Встановити змінну $N=1$. Увести лічильник кроків $P=C-1$.

Крок 5. Якщо $P=0$, то N — шукане число. Якщо ні — перейти на крок 6.

Крок 6. Прочитати перші N бітів з K . Записати нове значення K без цих N бітів.

Крок 7. До прочитаних бітів додати 1 в початок (наприклад, прочитано 00, отримаємо 100).

Крок 8. Перевести отримане значення до десяткової системи числення. Це буде нове значення N (при умові, що як вхідна використовувалася саме 10-кова система числення).

Крок 9. $P=P-1$. Повторити, починаючи з кроку 5.

Для довідки подаємо таблицьку перших 24 чисел, закодованих методом Левенштейна [3]:

0	0
1	10
2	110 0
3	110 1
4	1110 0 00
5	1110 0 01
6	1110 0 10
7	1110 0 11
8	1110 1 000
9	1110 1 001
10	1110 1 010
11	1110 1 011
12	1110 1 100
13	1110 1 101
14	1110 1 110
15	1110 1 111
16	11110 0 00 0000
17	11110 0 00 0001
18	11110 0 00 0010
19	11110 0 00 0011
20	11110 0 00 0100
21	11110 0 00 0101
22	11110 0 00 0110
23	11110 0 00 0111
24	11110 0 00 1000

Коефіцієнт стиску:

$$K_p = \frac{\log_2 m \times N}{N_1};$$

де m — потужність вхідного алфавіту; N — довжина вхідного повідомлення; N_1 — довжина закодованого повідомлення.

Практична частина

Для виконання цієї лабораторної роботи необхідно зробити таке:

Крок 1. Складіть програму (будь-якою мовою програмування), яка кодує довільне вхідне повідомлення методом *Move to Front* (“стопки книг”) та виводить результат на екран/файл.

Крок 2. Складіть програму (або модифікуйте попередню), яка кодує методом Левенштейна результат, отриманий методом *Move to Front*. Обидві програми мають як кодувати, так і успішно розкодовувати вхідне повідомлення.

Крок 3. Обчисліть коефіцієнти стиску в обох випадках. Поясніть отримані результати.

Крок 4. Підготуйте звіт з лабораторної роботи, до якого включіть:

- Поясніть алгоритм *Move to Front*, його переваги та недоліки. Наведіть приклади на основі Ваших обчислень у цій лабораторній роботі.
- Поясніть алгоритм Левенштейна, його переваги та недоліки на основі Ваших обчислень.
- відповіді на контрольні запитання.

Контрольні запитання

1. Поясніть область використання алгоритму *Move to Front*.
2. Які області використання алгоритму Левенштейна?
3. Які переваги та недоліки вивчених алгоритмів Ви бачите?
4. Для яких типів вхідних даних використовується алгоритм Левенштейна?